

név:..... iskola: osztály:

2023-2024
3.-4. osztály
2. forduló

Berg Judit: A makacs kecskegida

In.: 3-5-8 perces állatos mesék

Budapest: Pagony Kiadó, 2023

1) Ki volt Zebulon? Mit tudtál meg róla a szövegből?

.....

.....

.....

.....

2) Igaz vagy hamis mondatokat írtunk?

.... A kőszáli kecskék kecskefocit és sziklasakkot is játszottak.

... Zebulon a Bak-hegyi kecskenyájba született.

... Az öreg kecskék türelmesen tanítják a fiatalokat, akik mindent megtanulnak tőlük.

... Amikor Zénó felnőtt, ő lett a kőszáli kecskék vezére.

... A kőszáli kecskék semmitől sem félnek, még a hegyi sasoktól sem.

3) Zebulon egy okos tanácsot kapott a vénséges vén kőszáli kecskétől.

Összekevertük a mondat szavait, találd meg a mondatot, és helyesen írd le a vonalra!

! , , Az a a jutsz mert tovább ha ne elé lábad orrodát emeld

lábad büszkén magasba nézel

.....
.....

4) Megváltozott Zebulon, miután visszatalált a nyájhoz a vén kőszáli kecske segítségével?

.....
.....
.....
.....

5) A kecskenyájnak volt egy izgalmas menekülése a farkasok elől. Hogy is történtek az események? Számozással tedd időrendbe! (a legkorábbi esemény kapja az 1 számot!)

... a kosok szarvukat előreszegve igyekeztek feltartani a közeledő farkasokat

... a nyáj elmerült a legelésben, túlságosan mélyre ereszkedtek a völgybe

... fenn a bérceken hatalmas üdvívalgással ünnepelték Zebulont

... Zebulon visszaugrott a nyáj közé, hogy segítsen feltartani a támadókat

... a farkasok lopakodva bekerítették a kecskenyájat

... A sziklafal tetejéig némán kapaszkodott fel a nyáj

... Az első farkas odaért, és kitátott szájával támadt Zebulonra

... Zebulon máris felszökkent egy alig látható kitüremkedésre

Következő (3.) feladatlap: 2023. december 12-én, kedden
A feladatlapokat letölthetitek a **www.bekesikonyvtar.hu** oldalról.

BERG JUDIT

A MAKACS KECSKEGIDA

A kőszáli kecskék semmitől se félnek, még a hegyi farkasoktól sem, mert olyan vidéken élnek, ahol senki se jár. A legmagasabb kősziklák tetejére is felmásznak, szakadék szélén egyensúlyoznak, száguldó hegyi patakon kelnek át kőről kőre ugrálva.

Az öreg kecskék türelmesen tanítgatják a fiatalokat, hogy ne bucskázzanak le a bércekről, és száraz lábbal keljenek át a veszedelmes zúgókon is. A gidák okosan figyelnek, és mindent megtanulnak az idősebbektől.

Egy hűvös tavaszon a csúcsos-hegyi kecskenyájban született egy különleges kis bak. Zebulonnak nevezték el. Ügyes és okos kecskegida volt, de retentő makacs. Amit elhatározott, annak úgy kellett lennie. Kitartó is volt. Ha győzni akart, éjt nappallá téve gyakorolt, hogy a végén ő nyerjen. Ezért azt gondolta, hogy mindent jobban tud másoknál. Amikor az öregek tanítani akarták, elszaladt.

– Én magamtól is tudom, hogy kell felkapaszkodni a sziklafalra! – mekegte, és meg se várta a többieket.

– Egyedül akarok átkelni a szakadék fölött a pallón – ugrabugrált. Félúton még a szemét is becsukta. – Látjátok, én vagyok a legügyesebb, csukott szemmel is átkelek!

Hiába intették a tapasztalt öregek, egyik fülén be, a másikon ki. Hiába kérlete az anyukája, hogy legyen óvatosabb, rá se hederített.

– Én vagyok a legügyesebb kecskegida a világon! – énekelgette, miközben a szakadék szélén táncikált.

Később már ez sem volt neki elég, a többieket is csúfolni kezdte. Hangosan kinevette azokat, akik megbotlottak. Akkor is csúfolódott, amikor kecskefocit játszottak a Bak-réten, kigúnyolta ellenfelét, amikor megnyerte a sziklasakkot. Hiába volt ügyes, okos és bátor, a társai nem szívesen játszottak vele, annyit dicsekedett és csúfolódott.

Egyszer a nyáj egy különösen meredek és magas kőfalra kapaszkodott fel éppen. Sziklapárkányon lépegettek, szédítő mélység felett egyensúlyoztak. Zénó, az öreg kos vezette őket. Zebulon egy idő után elunta, hogy a társait kövesse.

– Én tudok egy jobb utat! – rikkantotta, és átlendült egy kőpárkányra, ami azon nyomban letört alatta.

Zuhant és gurult lefelé, de aztán megakadt egy kiszögellésen. Alaposan megütötte magát, sírva kereste a többieket. A nyáj a magasból mekegve hívogatta, anyukája kétségbeesetten hajolt le a mélybe, de nem tudott utánamenni.

– Az öreg Zénó miatt estem le – dühöngött Zebulon. – Rosszul mutatta az utat. Nem az én hibám, hogy így jártam!

De akárkit hibáztatott is, most egyedül kellett kikeverednie a bajból. Fájós lábbal, keservesen evickélt a sziklafal szélére, ott talált egy ösvényt, azon indult tovább. Fogalma sem volt, merre keresse a csúcsra vezető utat, ahol összetalálkozhat a nyájjal.

Az ösvény egy idő után elkanyarodott, és beért egy fenyvesbe. Zebulonnak rossz érzése támadt, félni kezdett. A távolból farkasüvöltést hallott, ami egyre közelebből szólt. Megrémült, keserves sírással hívta az anyukáját, de nem hallotta őt senki. Vagy mégis?

– Erre gyere! – szólt valaki a fölötte magasodó szikláról.

Egy vénséges vén kőszáli kecske állt ott, szarva olyan vastag volt, mint a fák törzse, szakálla a térdéig ért.

8 PERCES
MESÉK

8 PERCES
MESÉK

– Gyorsan, fel a bércre! – parancsolta. – Oda nem tudnak utánad mászni a farkasok!

Zebulon megfogadta a tanácsot, és ügyesen felszökdécselt az öreg mellé. De nem álltak meg, egyre feljebb és feljebb kapaszkodtak, míg végül olyan keskeny ösvényhez értek, amin még a legügyesebb hegymászó sem tudna végigegyensúlyozni. De a hegyi kecskék igen! Zebulon ment az öreg kos nyomában, utánozta a lépteit, követte minden mozdulatát.

Amikor felértek a csúcsra, rögtön dicsekedni kezdett.

– Ugye milyen ügyes voltam? Egyik társam se tudott volna ilyen gyorsan utánad jönni. Én vagyok a legbátrabb és legügyesebb!

– Aki igazán bátor és ügyes, annak nincs szüksége arra, hogy hencegjen – nézett rá az öreg kos szigorúan. – Amikor tényleg te leszel a legügyesebb, azt mindenki tudni fogja. Addig pedig jobban teszed, ha tanulsz, és bátorítod a társaidat. Aki bátor és ügyes, az a többieknek is segít.

Zebulon nemhiába volt okos gida. Elgondolkodott az öreg szavain. És mivel makacs és kitartó is volt, elhatározta, hogy tényleg ő lesz a legbátrabb és legügyesebb, anélkül, hogy ezt másoknak is elmondaná. Majdcsak észreveszik!

Az öreg kos úgy ismerte a Csúcsos-hegyet, mint a patáját, ezért könnyen elvezette Zebulont

a nyájhoz. Amikor már elég közel értek, az öreg megállt.

– Innentől magadtól is visszatalálsz. És ne feledd! Az orrodát ne emeld büszkén a magasba, mert tovább jutsz, ha a lábad elé nézel!

Zebulon többé nem dicsekedett, hanem gyakorolt és tanult szorgalmasan. Külön utakon járt, veszélyes ösvényeken edzette magát. Amikor elakadt, a vén kőszáli kecskére gondolt, összeszorította a száját, és csak azért is tovább küzdött. Időnként a társait is tanítgatta, mert arra gondolt, hogy ha mások is ügyesek, még nagyobb dicsőség lesz a legkiválóbbá válnia. A nála kisebb gidákat elvitte a Csúcsos-hegy oldalába, és ott szökdécselt velük a meredek sziklafalon. A kecskefocipályán sem dicsekedett minden ügyes csel után, a sziklasakkban pedig még sáncolni is megtanította a kicsiket.

Egy szép napon a kecskenyáj finom, illatos füvekre bukkant. Annyira elmerültek a legelésben, hogy túlságosan mélyre ereszkedtek a völgybe, és későn vették észre a farkasokat, akik csendesen lopkodva bekerítették őket. Lett is nagy riadalom! A kecskék rémülten menekültek volna, de balról, jobbról és szemből három ordas vicsorgott rájuk. Mögöttük meredek sziklafal. Megmászhatatlannak tűnt, de nem volt az! Zebulon már többször járt itt.

– Fel a falra! – rikkantotta.

8 PERCES
MESÉK

– Arrafelé nincs út! – mekegte rémülten az öreg Zénó.

– De van, csak az első pár ugrás nehéz! – mondta Zebulon, és máris felszökkent egy alig látható kitüremkedésre. Onnan jött a következő ugrás, és már elég magasra jutott, hogy biztonságosan továbbhaladhasson. A gidák, akikkel együtt gyakorolt, rögtön követték. Itt a menekülőút! De a farkasok vészesen közeledtek, hiába biztatta fentről Zebulon a szikla tövében tolongó társait. Végül egy halál-megvető ugrással visszaugrott a nyáj közé, hogy segítsen feltartani a támadókat, amíg mindenki felkapaszkodik. A legbátrabb kosok köré gyűltek.

Miközben a többiek egymás nyomában felkapaszkodtak a sziklafalon, a kosok szarvukat előre-szegve igyekeztek feltartani a morogva közeledő farkasokat. Végül már csak ketten maradtak a fal tövében, Zénó és Zebulon.

– Indulj, öreg! – kiáltott Zebulon. – Jövök utánad.

Az öregnek sem kellett több, felkapaszkodott a sziklára. Az első farkas közben odaért, és kitátott szájjal támadt Zebulonra. De ő egy jól irányzott ökleléssel odébb penderítette, aztán uzsgyi, a nyáj után vetette magát. Közben a másik két farkas is támadásba lendült, de hiába ágaskodtak, már nem érték el a kecskéket.

8 PERCES
MESÉK

A sziklafal tetejéig némán kapaszkodott fel a nyáj, csak néha pislogtak hátrafelé, hogy nem követik-e őket. Ám fent a bérceen hatalmas üdvrivalgás támadt.

– Éljen Zebulon! Ő a legbátrabb és a legügyesebb közülünk! – kiabálták.

Az öreg Zénó is megdicsérte. Csak Zebulon hallgatott, de a szíve csordultig telt örömmel és büszkeséggel.

Amikor felnőtt, ő lett a kőszáli kecskék vezére, akit igazi hősként tisztelt a csúcsos-hegyi nyáj.

